

Képrobbanás

Kopasz Tamás munkái elé

GALÉRIA - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

Szinte felrobban a kép. Eruptív élményként jelennek meg Kopasz Tamás vásznai, papírmunkái a néző előtt. Kopasz évtizedek óta használja ezt a dinamikus, gyakran a tassizmus kereteit is szétfeszítő kifejezőmódot. Függőleges sávok mint lávaömlés vagy vízesés zúdulnak lefelé a kép alsó szélei felé, néha megtörnek egy középső, gomolygó ellenerő hatására. Kopasz zenei indíttatású, gyakran zenére is készülő művei a szürkék ezer árnyalatát, majd az azokba kapaszkodó lilák, okkerek, sárgák sávjait használja fel képépítési céljaira. Olaj, akril, tus keveredik a felületen, teszi még energikusabbá a felbomló formákat.

A detonációk, melyek ecsetmozdulatok révén, komoly fizikai és szellemi erő kifejtés nyomán keletkeznek, világokat takarnak el, mögöttük, alattuk talán egy békés idilli lét nyomai láthatóak, de mint a száguldó láva a termékeny földet, úgy perzselik fel és tüntetik el Kopasz színekötegei a mögöttes tartományokat.

A zenét említettem, s valóban, Concerto grossók – régi barokk zenekari művek – diadalmas fanfárai, kürtjei és dobjai kísérik Kopasz Tamás képi világát, no meg az a free jazz létérzés, melyet zenekaraival maga is átél, szaxofon- és gitárhangjai segítségével.